

RELACHE

ANUL DOI
Nr. 37
Preț - 4 LEI

APARE
SĂPTAMINAL

SUPLIMENT AL ZIARULUI "ZORI NOI"

NOU

DESTĂINUIRI,
INTERVIURI, DISCUȚII

Convorbiri Incomode...

„După părerea mea, măi dragă...”

În exclusivitate pentru RELACHE

Fiindcă vremurile s-au schimbat și acum pășim voioși, cu pași fermi, pe calea edificării societății... bazate pe economia de piață, șeful meu m-a trimis în teren să fac un interviu cu o personalitate, în care să dau măsură întregii mele capacități și — dacă pot și știu — dovada schimbării și îmbogățirii limbajului profesional. Drept pentru care m-am pus pe treabă.

— Domnule președinte, vă rog să fiți amabil să acordați un interviu pentru ziarul la care lucrez.

— Da, dragă, cu plăcere, dar te rog un lucru. Mai întâi să prezinți cu exactitate din care parte a presei faci parte.

— Vai de mine, se poate, cum poți să mă acuzăți, eu nu fac parte din acea „anumită parte a presei”!

— Foarte bine, foarte bine. Oftim, pune-mi întrebări.

— În regimul trecut ați deținut diferite funcții pe linie de partid și organizație de tineret. Ați fost chiar secretar al C.C. al U.T.C.

— Da, și trebuie să știți, dragă, că m-am achitat foarte bine de a-

ceste sarcini. Chiar dacă unii mi-au băgat sula în coaste, din când în când, asta a făcut doar să mă călească pentru viitor.

— Probabil că de atunci Tovarășul a început să devină gelos pe succesul dumneavoastră.

— Așa bănuiesc și eu. Drept pentru care m-a implementat

INTERVIU NETELEVIZAT
ȘI NICI LA ORĂ DE VIRF

prim-secretar într-un județ. Acolo am învățat să iubesc trandafirul, „Trandafir de la Moldova/ Te-aș iubi...”. Am învățat și vorba. Acolo a început școala mea. Mi-am perfecționat zâmbetul, dialogul cu masele, cu sindicatele, cu opoziția...

— Mă scuzați, dar opoziția... nu atunci...

— A, da, așa e. Nu-i nimic. Taie asta. Bagă flori. Trandafiri.

— Știți, eu nu sînt de la tele-

viziune, dar să văd ce putem face... Să revenim. În momentul în care ați devenit dizident, Tovarășul v-a mutat la Departamentul apelor. Cum ați suportat această măsură?

— Greu, la început. Apoi mi-am dat seama că asta poate fi un avantaj pentru mine. Știți, apele se învâlburează, se adună și pot face multe în asemenea situații. Dar asta depinde de ploii, adică de cum merg ploile. Și uite-așa am învățat să mă orientez.

— Probabil că după ce v-ați obșnuit și cu asta, ca să vă faceți un rău și mai mare, v-a trimis la Editura tehnică.

— După părerea mea, măi dragă, asta a fost a doua lui greșală. În funcție de cum merg ploile, trebuie aplicată o anumită tehnică. Am învățat-o și pe asta.

INTERVIU CONSEMNAȚ
(ÎN VIS)
DE UN REPORTER
(VISĂTOR)

(Continuare în pag. a 2-a)

EGO ȘI ANTI-EGO

De vorbă cu mine însumi

„Cînd eu gene ostenite, sara...” Da' pareă poți să mai pul geană pe geană, parcă poți să mai crezi că va fi... și după ala fi... și va cerge peste noi laptele și miera democrației? Cum sorașul refuză să vină, pot sta de vorbă cu mine însumi. Eul și anti-eul meu, un fel de luptă parlamentară între putere și opoziție, ceea ce, departe de a limpezi lucrurile, le complică așa de tare

că provoacă o adevărată criză guvernamentală cu demisiile, coalitii de unul singur și remaneri de operetă. La fel ca și reforma asta minune născocită de „Petri-că și... Lupli” — basm de amăgît copiii și electoratul — în care legile se fac, se desfac, se zbat,

Horățiu ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

INTERVIU CU COANA CHIRIȚA

Aflată într-o scurtă vizită în Valea Jiului, Coana Chirița a răspuns cu amabilitate dorinței noastre de a-i lua un interviu. Iată ce am aflat de la distinsa doamnă:

— Sînt din partea publicației „Relache”, și aș dori să vă iau un interviu.

— Vai, franțuzitule, auzi dragă, Rilăș! Imj plași cum sună, dar nu știu cum dă. Tătuș e să nu fie vreo gazetă din șel di dachiati, în cari fetili șeli pozează la nudul gol.

— Vă asigur că sîntem o gazetă serioasă.

— Și eu sînt femeie serioasă, dar sînt di acord și cu emanciparea asta a femeilor...

— Sînteți pentru prima dată în Valea Jiului. Care este scopul acestei vizite?

— Am venit la Guliță, baiatul meu, care a venit să lucreze la mină. Să cîștiji și el un ban frumos, că di cînd eu pungășii astea, nu prea te ajunji cu banii. Să știți că are și jiacă, oleacă di ba-taie cunoaști, că am văzut la București, minerii trebuie să cunoască di tîti.

— V-ați întîlnit cu el?

— Nu, dar am aflat că a plecat în Turșia. Cred că în vreo delegație, pentru că ducea niște rulmenți. N-a plecat singur. Cu un coleg de cameră, cu Raba. Aveau mai multe de dus.

— De unde ați aflat toate astea?

— De la un jîndar, care ziși că-i sectorist la ei la cîmin. Cică baietii n-ar fi ajuns prea departe. I-ar fi găsit eu nu știu ce col-cărie. Dar nu din cauza lui Guliță. Celălalt turase Raba. Guliță a rezolvat numai de rulmenți. Știți, noi mai avem ceva rude și la Birlad.

— De cînd e în Valea Jiului fiul dumneavoastră?

— Di doi ani. A fost și dizident. Dar a scăpat cu decretul șela din Ianuarie. Cică ar fi scos cuțitul la unuș din Petrița, undeva la un birt. Dar nu e adevărat, că era gurubelnită. Și în primul rînd, ăla a început. I-a strigat la Guliță ai meu: sîrma! Iar ai meu, care di mie a luplat pentru drepturii omului, nu permiti ura di rasă. Și i-a ras. Au sărit apoi momirlanii, dar Guliță s-a predat singur. Baiat coriect.

Sorin OPREA

(Continuare în pag. a 2-a)

NOUTĂȚI DE LA C.I.

Din pură întimplare, o parte din benzile stației de ascultare a serviciului local C.I. au încăput pe mina mea. Am pășit sub tăcere acest fapt pînă astăzi, trebuie să recunosc, de frica unor eventuale represalii. Omul căzut, care nu mai are de pierde, e în stare de orice. De

răzbunarea unor astfel de oameni m-a fost frică...

Acum lucrurile s-au mai așezat, febra revoluționară a mai pierdut din elan. Oamenii și-au regăsit în general locurile potrivite și sînt meseriași cinstiți. Nu

(Continuare în pag. a 2-a)

În pag. a 3-a Glasuri de dincolo : INTERVIU CU UN MORT

EGO ȘI ANTI-EGO

De vorbă cu mine însumi

(Urmare din pag. 1)

se dezbat și când gata, tamen... ne nu mai folosesc la nimic. Păsimi-te, un „cap” a strecurat a-rolo un „mănușă” mai naspar... în, mai savante, pe motiv ca ne vede Europa. Numai bine ca să anuleze legea. Așa a fost și cu Legea 12, sau cu bișnița, care, de fapt, mîna bișnițarii în semn de pedepsă și ocrotă specula. Ne-a trebuit vreme de un an plin să ne trezim. Avem noi darul de a pune lucrurilor de-a dreptul, așa ca „pe după vișini” și de a ne pînă unii pe alții, doamne ferește, nu pe față, ci pe la vreun post de radio de-

NOUTĂȚI DE LA C.I.

(Urmare din pag. 1)

mai citesc ziarele. In acest context mi-am permis să scot de la raftul benzile și să le ascult cu atenție, sperînd să descopăr o urmă pe care s-o exploatez. Zădărnice!!

Știți că în Petroșani au fost două stații de capacitate medie. Cînd armata a preluat controlul a sigilat totul. Puțini știu însă că această acțiune a avut un moment premergător, un moment de confuzie, în care oamenii care nu se cunoșteau unii cu alții după nume au dat, fără să-și dea seama, „lovituri” fenomenale. Așa am ajuns eu să intru împreună cu o studentă (era în uniformă) în incinta cu pricina. Puțină electronică precep, așa că am înțeles ușor ce e acolo. Curentul era luat însă și am luat cîteva benzi la întâmplare fără să le pot asculta. Una singură s-a dovedit interesantă, prin aura de mister ce o degaja. Redau cîteva frînturi din convorbirile înregistrate:

„Alo Bună ziua! Matei e pe acolo? Aurel la aparat” „Care Matei?” „Alo, salut bătrîne, ce faci, respectel!” „Am ceva pentru dumneavoastră” „Cum facem?” „Vin acum în jos...” „Alo, am o noare domnu...” „Trăiești” „Cu Bogdan, vă rog!” „Da, imediat!” „Alo, servus!” „Servus” „Să treci pe la mine! Ti-am promis că te ajut!” „Bine, dimineață. Știi o ra?” „OK, sănătate!” „Alo, Sandu?” „Da!” „Am fost. Individu e interesant, dar am impresia că s-a prins. Vorbește mult și cam ciurci. Cred că ar fi bine să renunț.” „Nu, nu fă-te că nu ai observat nimic. Fă pe prostul. Dacă înșelător! Dacă ai nevoie de bani, treci pe la mine sau în spui și tu e nici o problemă. Și multa atenție! Hai să le ai, te mai!”

Pentru a face puțină lumina

afară sau vreo „foaie” cit mai cosmopolită, că Sarsailă Bușulică de la Casa văruiată din Washington nici că se mai uită la gura noastră.

Iată că m-am luat cu vorba și mă trage anti-eul meu de mină. „Nene, las-o” — zice el. Păi cum pustia s-o las cînd țara pierde — și ne-a dat Dumnezeu de toate anul ăsta, ger, prețuri liberalizate, inundații, șomaj, arșiță, nemuncă, economie de piață, furturi și fărâdelegi — iar baba se piaptănă — orice aluzie la Doamnă de la Cluj sau Anuța lu' Arpagie este oricînd și absolut posibilă. Uite, vine „eul” și zice: „Bă, tu ai făcut ceva azi?” Și „anti-eul” replică (s-a învățat și asta cu dreptul la replică): „de ce să fac, că celălalt ce face?” „Eul” mai zice: „citește și tu o carte”. „Anti-eul” prompt: „da” ce, azi n-are bere la...” „Eul”: „Cumpără și tu o floare pentru nevastă”. „Anti-eul”: „nu e ziua ei. Și-apoi tot ea zice să fie economic”. „Eul” spumegă ca în parlament: „ne ducem de ripă”. „Anti-eul”: „Acum e bun un brînci pe la Chișinău”. Tot așa o în amîndoi, de nu știu ce să mă mai fac. Ca la 20 mai trecut, cu ștampila. Eul și anti-eul. Incomodă chestie.

Mă consolează gîndul că nu numai la mine se întîmplă așa. Și la dumneață, cititorule, tot de-astea sint. Pleci la piață, te uita la prețuri, bagă mîna în buzunar, constată că-i gol, și contînui să te uita, că altceva... Găta, eul și anti-eul intră într-un prelungit dialog desechi precum „Vatra Românească” cu UDMR-ul sau FSN-ul cu „Alianța Civică” sau Eugen Barbu cu Monica Lovinescu. Te gîndești cititorule.

serviciului C.I. (convorbiri incomode). S-a purtat frumos, cu mine, chiar părea că aștepta o asemenea discuție.

— Ce s-a ales de aparatura de interceptare a telefoanelor?

— A trecut la M.Ap.N. Mi se pare că acum ne urmăresc și ei pe noi.

— Benzile înregistrate s-au păstrat?

— Hai să fim serioși, domnule. Cei care au simțit vreo mușcă pe vreo căciulă au avut grijă de „urme”. Noi n-am avut nici un amestec, dar am ieșit bîsma curată.

— O bandă este la mine...

— (Ride). Nu te crede nimeni... e truceată.

— Pe bandă se aud numele Matei, Aurel, Sandu, Bogdan...

— Și mai cum?

— Nu știu...

— Vezi? Și de unde știu eu că acelea nu sînt nume fictive? Uite, de exemplu, pe mine mă cheamă Matei, dar poți dovedi că e vorba de mine acolo?

— Cu o doză de aproximație...

— Nu ajunge!

— Ce părere aveți de puzderia de partide care au apărut?

— Nici una. Noi nu facem politică. Noi apărăm democrația, dar eu personal nu sînt de acord să ne vindem țara, să ajungem slugi la stăpîn străin!

— Granițele sînt libere. Viitorul dv. e incert. V-ați gîndit să vă puneți în slujba unor servicii de informații străine?

— Nu încă. Am avut ce-am avut cu Ceaușescu, bine că s-a dus! Dar dacă plecăm toți, ce s-alege de țara asta? Sînt în primul rînd patriot și am un spirit al dreptății foarte dezvoltat. Aș face treabă bună la Europa liberă, dar cred că Suedia e mai sigură. Pentru orice eventualitate, mi-am pus la o parte mărți.

— Bună noapte! S-auzim de bine!

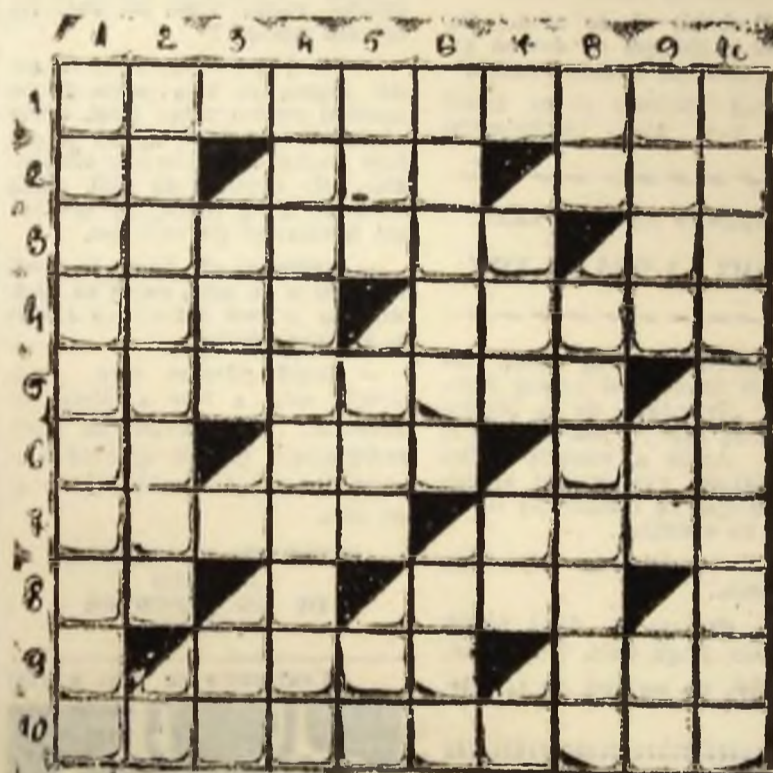
le la concediul de vară, cu familia; soare, mare, Pepsi, citești prețurile, socoți leuț cu leuț, suflă în dudă, retrăiești senzația că pășești pe sticlă pisată sau scoici, te ia cu fiori și zici: „Ce parcă acasă nu e bine?”

Lchamite ți se face, nu alta. Dar, mă rog, așa-i în democrație. Oare așa o fi? Oricum, originali sintem. Ca la noi, la nimenea. Ce dracu'! Am învățat și noi — stilul de a fi meru „Ghiță-contra” după ce în prealabil proptim sănătos oiștea în gard și învîțăm boii, curcile, purcii și găinile să inoate. De-o mai ține mult democratizarea asta, o să brevetăm și metoda stringerii prafului de pe tobă, de o să ne învidieze toți albinezii, kurzii, zulusii și papuașii.

Eul și anti-eul. Adică să duci o oală cu supă fierbinte și să-ți dai singur peste mîna, sau să patinezi pe nisip, să predai limbi străine la pești și să bați cuiul cu floarea în scindură. Că noi cam asta facem acum de vreo doi ani. Dixit.

REBUS Compuse (surpriză)

ORIZONTAL: 1) Lectu cu floare albastră și un verb (4 + 2 + 3 + 1); 2) Ris! — Neon cu oxigen (2 + 1) — Nota doi cu ne-cunoscută (2 + 1); 3) Înțepător cu bănuț american și tot cu ver-

buț ala (2 + 4 + 1) — Locotenent (pr.); 4) Lac de munte și-o consoană (3 + 1) — Pană și cap de terminat! (2 + 3); 5) Turc cu vorba gîstei și trei atomi de Toriu (3 + 2 + 3); 6) Ema! — Eritră grecească — Arme de micie în masă (mil.); 7) Diminutiv bărbătesc cu prenume (3 + 2) — Osana cu băț (3 + 1); 8) Nea! — Agenția centrală americană de informații (siglă); 9) Înțepătoare cu băț (3 + 1) — Consoană cu un tip războinic în timp de pace (1 + 2); 10) Unu a fost în abis cu jume unul peste altul (2 + 3 + 5).

VERTICAL: 1) A vindeca cu vorba oișei în județul Neamț și un verb buclucas (5 + 2 + 2 + 1); 2) Estetică la început cu floare albă și o afirmație (2 + 4 + 2); 3) Aramă cu băț (2 + 1) — Interjecția autorilor acestor rînduri; 4) Moșul vine pe la gene cu reg și cu morală (3 + 2 + 5); 5) Bluză cu consoană (2 + 1) — Fiu — Personal; 6) Nu popular și-un sin (2 + 4) — Însă cu consoană (2 + 1); 7) Verbul nostru cu o băț (1 + 2) — Mioare; 8) Cere — Început de cîntec popular cu impozite (3 + 4); 9) Băț cu fet frumoase (1 + 3) — Ține — Patru la latină; 10) Pînă în pînzele albe cu acestea (6 + 4).

Horaiju ALEXANDRESCU

„După părerea mea, măi dragă...”

(Urmare din pag. 1)

— Dar, de fapt, de ce ați devenit dizident?

— Nu-mi plăceau cîteva lucruri la Tovarășu”. Dacă vă amintii, apărea cu cravata aceea cu bleacuri. Era un aproso supărător la fosta lui meserie. M-am gîndit imediat la imaginea sa — și implicii a noastră — în lume. Apoi, canalele Dunăre — Marea Neagră, Dunăre — București... Rîseam să avem prea multe canale, ori, după cum știți, Elveția, care are un singur canal național, e o țară foarte dezvoltată, cu un nivel de trai foarte ridicat. Comparîndu-ne cu Elveția, vă dați seama că le-am fi fost egali, ceea ce nu se mai pune problema acum. Și, în ultimul rînd Tovarășul, prin politica sa generală, a compromis imaginea și idealurile socialismului.

— Din cîte știu, dizidența dv. nu s-a limitat doar la atît. Ați încercat organizarea unor comploturi pentru dărîmarea comu-

— Dacă-mi permiteți, vreau să fac o precizare. Noi nu am dorit înlăturarea regimului, ci a conducătorului, care, așa cum am mai arătat, se compromisese și ne compromisese.

— Cu cine ați colaborat în vederea organizării comploturilor?

— Cu Birlădeanu, Marțian, Brucan, cu tovarășii din armată — generalul Militaru — și alții. Am avut și un moment greu, de cumpănă, cînd am fost descoperiți de un securist. Norocul nostru că tov. Măgureanu a îmbrățișat ideile noastre. Idei care, mai apoi, sub presiunea străzii s-au transformat în ideile, desigur generoase, ale social-democrației originale emanate.

— Deci, ale social-democrației.

— Originale. Insist: originale!

— În momentul de față mai păstrați aceleași idei, aceeași orientare?

— Păi, dragă, eu fiind acum președinte ales — rețineți!

Interviu cu Coana Chirița

(Urmare din pag. 1)

— Aveți și două fete, ele ce carieră au îmbrățișat?

— Vai, domnule dragă, fetiți meli nu sînt la carieră, sînt la Paris! Au plecat imediat după revoluție. Cu primul camion care a adus ajutoare. Dar să știți că eu nu am luat ca alții de la noi, cu sacii. Și nici pi feti nu le-am lăsat să se facă di ris, la coadă la vechituri. Ele s-au descurcat cu șoferii. Au primit și franși. Apoi au plecat împreună. Dar nu mai stau cu ei. Eli sînt feti di izprăvnișeasă, iar ei erau doar simpli șoferi. Acum lucrează la o casă din șeli în cari nu intră origini, numai bogătași. Mi-a scris monsiu Șarlă, prietinu nostru di familie, că le-a văzut fotografiati într-o revistă di modă. Fășiau reclamă la costumele pentru nudisti. Se discureă binisor. Bini c-au intrat măcar cli în Europa, că noi am fost generație di sacrificiu.

— Unde v-ați aflat în timpul revoluției?

— Cum unde? In fața televizorului, ca tot omul cu simț patriotic. N-am vrut să pierd nici un episod din comedie. Ce n-am înțales cu prea bini, e șini o ciștigat, in rest mi-o plăcut tăt! Parcă videam „Ieși în carnaval”.

— Vă leagă multe amintiri de Iași?

— Multi, domnule dragă. Ultima o am din iarnă, de la grevele șeferiștilor, cînd era să mor în gară. Dar numai așa ne călim in viață, prin luptă. Ieșul a dat multu oameni politiișii țării.

— Ca ultimă întrebare, ce ne puteți spune despre proiectele de viitor pe care le aveți?

— Pi viitor doresc să mă dedic politiișii. Voi candida la noile alejiri libere.

— Pentru ce veți candida?

— Încă nu m-am hotărît, dar cred că nu are nici o importanță. Important e să ciștiji ai noștri. Eu cu ei în. Și dacă vor ciștiga eu noștri, voi veni in Valea Jiului să dau de băut. Am auzit că aici nu se prea bea...

— Vă dorim succes și vă așteptăm să reveniți!

— Harășo, harășo, spasiua.

Glasure de dincolo: INTERVIU CU UN MORT

— Tot mort, tot mort?
— După cum știi.
— Ai putrezit de tot?
— Mai am ceva oase; în rest...
— Bine, bine dar observ că discuți cu mine ca unul viu.
— Și cum ai vrea să discut?!

Discuția tot discuție rămâne, oriunde s-ar purta.

— Bine, De acord. Să trecem, deci, la interviu...
— La voi, în iad, există Parlament?
— Există.
— Și Guvern, și prim-ministru?
— Și una, și alta.
— Și sindicate?
— Și.
— Și când sindicatele se su-pară, ce face primul ministru?
— Luptă. Luptă cu sindicatele — mai lasă tu, mai dau eu...
— Luptă grea...
— Grea și uneori întinsă pe mai multe reprize.
— Și cine câștigă?
— Parlamentul.
— Haida-de! Cum vine asta?
— Ca la voi, în România, într-o marți! Sindicatele duceau lupte în Piața Victoriei, la „Faur”, la căile ferate, în spitale, în școli; primul ministru lupta și el din răsuputeri la „Faur”, iar parlamentarii luptau și ei din greu să-și stabilească — prin lege! — salariile.
— Care va să zică, ori în iad, ori în România tot un drac e!

putere ține o viață... Uită-te în jur, la puterea pecceristă, la puterea fesenistă, la dorita putere penelistă. Nici în iad nu veți scăpa de beția aceasta!

— Stai! Iar ai ajuns la politică și mă nenorocești. Te rog foarte mult, dacă vrei să-mi dai mai acorzi interviuri, să renunțăm la asemenea teme și aprecieri. Sau trimite, domnule, alt mort... De fapt, o să mă înțeleg eu cu Tartorul-șef.

★

— Pe tine nu știu să te fi cunoscut, mortule!
— Nu puteai să mă cunoști; tu faci parte dintre cei care mai mult au scris decât au citit. Iar eu sînt scriitor, scriitor din categoria celor care au mai și citit...
— Dacă tot m-ai dat de gol, spune-mi măcar cum te cheamă.
— Jack London. Ai auzit de mine?
— Dacă tu ești ăla care a scris „Murim pe peniță”, domnule, atunci te știu; îți place fotbalul...
— Nu, ăla e Fănuș Neagu, și trăiește, chiar foarte bine; eu sînt de dincolo de ocean...
— Bine, atunci recunosc că nu știu cine ești și nici nu mă interesezi.
— Ba te interesez foarte mult, după cum mi-a zis Tartorul-șef. Doar tu ești ăla care stă de vorbă cu morții, îi întreabă una-alta și apoi îi toarnă la cititori. Apropo, n-ai fost securist în România?
— Parcă știe cineva dac-am fost sau nu! Eu cred că n-am fost. Dar are vreo legătură cu interviul nostru?
— Are. Pentru că Tartorul-șef m-a trimis să-l reprezint într-o discuție despre FBI. Și fiindcă eu am fost scriitor, mi-a zis să-ți spun cum este treaba cu literatura americană, cum este (cine) supravegheată de FBI. Asta ca la voi în România, pe vremea lui Ceaușescu; că acum nu mai e securitate, e SRI, dar nici prea multă literatură...
— Știi ceva, mortule, lasă treaba cu România că eu sînt încă viu... zii mai bine ce-i cu FBI.
— Păi să-ncepem de-acum vreo șapte ani. O poeză americană, în eclipsă de formă, n-a avut altceva mai bun de făcut decât să ceară Biroului Federal de Investigații, adică FBI — mai exact tradus poliției politice americane — să-i dea neînfriziat spre studiu documentele pe care aceasta le avea cu privire la scriitorul John Steinbeck.
— Dar de unde știa poezea că FBI deținea documente despre scriitorul respectiv?
— Se pare că și pe la el presa nu-și prea vede de treabă; nu știu exact, dar o fi publicat vreun ziar vreo informație, sau ori fi avînd și ei vreo berevoiești... Ei și cum poeta e femeie, și femeie fiind e plină de curiozități, s-a interesat în stînga și-n dreapta și-a aflat că au dosare la FBI peste 150 de scriitori americani. Și atunci s-a infuriat peste poate și a cerut, nici mai mult nici mai puțin decât copii de pe toate aceste dosare.

★

— Mortule, lartă-mă ca nu-ți spun pe nume, dar mi-e frică: dacă și tu ești de la FBI sau — doamne fereste — de la KGB și mă pui la încercare?! Deci, ia-ma ușor, vrei să cred că acolo, în America, orice poeză poate să ceară copii de pe dosare secrete de la securitatea lor, sau, mă rog, de la FBI-ul lor?
— Bineînțeles. Poți să ceri orice. Numai că de dat se dau ceva mai greu.
— Adică?
— Păi poezesei noastre i s-a răspuns prompt — în numai două săptămîni — că poți pune la dispoziție copii de pe dosarele celor plecați dintre cei vii. Despre ceilalți, numai dacă ei sînt de acord.

— Stai puțin, mortule; tu, care le știi pe toate, poți să-mi spui cui i-a dat acordul dl. Silviu Braucan cînd a obținut dosarul?
— Te rog să nu ieși din tema; n-am mandat să mă amestec în treburile interne ale României...
— Bine, nu spune nimic despre România. Spune-mi însă, a obținut poezesa documentele cerute?
— Da, pînă la urmă a obținut dosarele a peste 100 de scriitori, mare majoritate ale celor morți. Dintre cei vii, numai 13 au fost de acord să li se cerceteze — de către poezesa — dosarele!
— Multă muncă trebuie s-o fi costat această acțiune.
— Multă muncă, dar mai ales mulți bani. Pentru că, după cum s-a scris prin presa americană, pentru fiecare dosar trebuie plătite sume mari de bani — de ordinul zecilor de mii de dolari. Dar și muncă a fost; nu se știe precis, dar s-a zis că întreaga „bibliotecă” obținută numără aproape 60 milioane fișe.
— Mortule, mai spune ceva și te las. La ce bun atîta muncă și atîția bani?!
— Pentru o nimică toată; niște

de exemplu, Carl Sandburg, un mare poet american; mai înții confiscate niște însemnări despre Revoluția rusă din Octombrie, apoi Lau fost luate și alte însemnări despre popoarele scandinave. S-a spus despre el că ar fi „reprezentant al uneia dintre filialele Internaționalei comuniste în SUA”.

— Dar cum reușea FBI, să aște toate acestea? Avea rețea de informatori?
— Uite ce-i, pămînteanul! Pui întrebări naive și riști să ratezi interviul. Ai auzit tu de vreo siguranță, securitate, poliție fără informatori?! Sigur că și FBI-ul avea informatori, și încă mulți, și foarte bine instruiți, și foarte bine exploatați. Iată și în acest domeniu un exemplu.
— Sper că dai un exemplu convingător...
— Ca să te convingi, dau două exemple: unul chiar cu două condamnări la moarte.

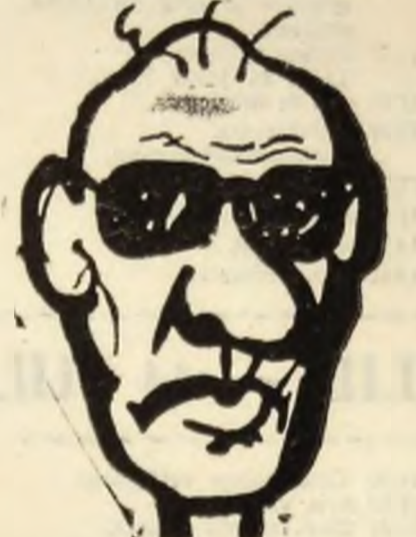
★

— Deci, cele două exemple...
— Da. Primul este poeta Edna St. Vincent Millay. Are un dosar voluminos — aproape 100 de pagini, dacă ceea ce știu eu e destul. Se scrie acolo că unele din poeziile ei păreau suspecte. Și cum toate acestea se petreceau în preajma celui de-al II-lea război mondial, informatorii erau la mare căutare. Unul dintre ei scria în anul 1939 despre Edna: „Domnișoara Millay folosește imaginea cîrței, mișcîndu-se pe sub pămînt pentru a ne indica o agresiune din partea dușmanului”.

— Și numai pentru atîta lucru a fost poeta urmărită de FBI?
— Nu, I s-au pus în circă și alte fapte. Încă de prin anul '20 era în atenția FBI-ului de cînd a scris o carte despre o condamnare la moarte a doi lideri sindical.

— Citeva amănunțe, te rog.
— Cei doi lideri — Nicola Sacco și Bartolomeo Vanzetti — au fost trimiși în judecată, în anul 1927, pe baza unor acuzații false. Cu toate că opinia publică din America și alte părți a protestat, ambii au fost condamnați la moarte și executați...
— Și al doilea exemplu?
— Este vorba de poetul William Carlos Williams.
— Iui ce i s-a reproșat?
— Anume atitudini favorabile unor personalități ale timpului, care erau în atenția FBI-ului. Și cum n-a putut fi niciodată „prins în clește”, s-a dispus urmărirea sa permanentă. Poate toamă de aceea are și un dosar atît de voluminos: peste 160 de pagini.
— Și dacă n-a fost prins, ce conține dosarul lui?
— Absurdități furnizate de informatori. Unul apreciază că un material al lui Williams este „seris cu o mașină secretă”; într-o altă informație se apreciază că poezia lui Williams este realizată „într-un cod pe care eu nu îl înțeleg”. Ba chiar s-a ajuns să se pună în discuție dacă poetul „este sănătos fizic și politic”.

— Cred că ajunge. E bine dacă tragem de aici concluzia că cei mai apreciați scriitori americani au fost urmăriți de FBI?
— Nu. Pentru că încă n-am demonstrat acest lucru. Încă n-am vorbit despre laureatul premiului Nobel. Dar despre asta în viitor. Acum mă duc ca am o întâlnire la Poarta Raiului.

articole publicale de poezesa în presa americană... Și — de asta nu sînt sigur — pentru un nou dosar întocmit de FBI!
— Iartă-mă, mortule, am greșit, mai am o întrebare: de ce-i urmărește FBI-ul pe scriitori? Au ci ceva împotriva Americii?
— Stop. Mandatul meu s-a încheiat, Negociază cu Tartorul-șef și mai alții.

P.S.

Am negociat prețui interviului cu Tartorul-șef: vom obține noi informații despre scriitorii americani urmăriți de FBI.

era John Steinbeck. Intrigat, el a scris ministrului Justiției: „Ați putea să-i cereți lui Hoover — șeful FBI-ului din acea vreme, n.n. — să înceteze de a mă mai urmări. A început să devină foarte obositor pentru mine”.

— Urei, mortule, urei pe lista marilor nume...
— Da, pentru că mai am încă multe. Sinclair Lewis a fost urmărit tot timpul, din 1930 și pînă în 1951, adică pînă a murit. Și ține minte că S. Lewis n-a fost numai un om de litere, ci și unul dintre cei mai activi sprijinitori ai lui Roosevelt în campania electorală. Numai că el a scris și un roman, „Singe regesc”, în care face, potrivit FBI, „propagandă agitatorică, ce sprijină politica de egalitate socială a negrilor cu populația albă”.

— Mai ai și alte nume?
— Încă multe: William Faulkner, Henry Miller, Eugene O'Neill, Pearl Buck, Ernest Hemingway... Despre acesta din urmă, șeful FBI, spunea: „Așa cum îl cunosc eu pe Hemingway, nu cred că ar putea fi comunist. Este pur și simplu un băiat dur, care se află totdeauna alături de cei sărmani”.

— Stai puțin. Vrei să mă faci să cred că FBI aplică tratamente speciale scriitorilor cu vederi de stînga?
— Nu. Nici vorbă. Ei urmăresc tot ce poate să semene a atitudine antiamericană. Numai că nu întotdeauna crapă unde dai!
— Poți fi mai la obiect?
— Cred că da. Și tot cu un exemplu. Sînt sigur că ai citit romanul „Spartacus”, ba cred că ai văzut și filmul — cu Kirk Douglas. Ei bine, autorul acestui roman, scriitorul Howard Fast nota: „Lucrul cel mai cumplit pe care FBI l-a reușit este că activitatea sa a făcut ca scriitorii să renunțe a mai aborda în operele lor aspectele critice din viața societății americane... Orientarea socială a scriitorului a dispărut ca-urmare a spaimii, iar aceasta este cea mai mare tragedie a literaturii americane”.

★

— Mortule, gata. Eu nu-ți mai pun nici o întrebare și nici nu-ți mai consemnez nici un cuvînt. Cu FBI-ul m-ai pus bine. Te pomenești că te-amuncit acum pe K.G.B. Încă o dată îți spun: du-te singur, că mie mi-e destul de bine aici.

— Fii, omule serios că n-au ăia timp de tine. URă-te la Paler: a colindat lumea, a scris despre lume, despre artă, ce mai, despre ce-a vrut; a mai și publicat; a avut și dosar în lumea la securitate; S.R.I.-ul nu știu dacă-i face dosar, pentru că din Legea aflată la parlament nu rezultă dacă se va ocupa și de scriitori. Cum înșa noi, românii tragem cu ochiul cam peste tot — ba la americani, ba la francezi — și cum modelul poliției politice americane îi atrage pe toți, pentru că apară cu strășnicie cea mai reală democrație din lume nu-i exelus ca și Dinescu să aibă într-o zi un dosar; măcar de cîteva fițe, ca sa aiba motive de îndidentă...
— Oprește-te, mortule, că nu mă mai poți speria. În fond, ziaristiții n-au lege, așa că-i s liberi!...
— De unde-ai scos-o? Ce, în România nu mai e Cod penal? Fii serios, domnule. Mai bine ai grija de scrii
— Mortule, înca nu-mi mai e, pentru că eu nu scriu despre România. Așa că îți propun o nouă temă: Olof Palme.
— Și ce urmărești?
— Să-mi spui cine și de ce l-a ucis pe Olof Palme mare om de stat și încă unde — nu în America — ci în Suedia.
— Dar știu că lucrurile sînt doar aparent clarificate.
— Ugenă de acasă.
— Bine. Pe data viitoare. Aș putea să-ți scriu cînzanele cu numele tău mai vent un lot de pe pămînt și tebuș îmbăiat.

— Mortule, îți place sau nu, eu tot o să-ți spun una; m-ai dus cu vorba pînă ai ajuns tot la viața noastră de azi din România! Să știi că nu-mi place. Adică-mi place, dar pînă la Parlament, ce mai, pînă la putere. Dacă vrei acolo, du-te singur; eu stau aici ca stau bine...
— Bine, văd că ești un fricos, un adevărat produs al ceaușismului; ține frică și de umbra ta.
— Parcă numai de umbră mi-e frică!
— Gata. Am înțeles... Renunță la subiecte politice, și-am să-ți spun o glumă. O știi p-aiă cu prostul și bețivul?
— Nu. O știu numai pe aia cu șeful și bețivul.
— El, bravo. Eu pe asta n-o știu. Așa că spune-mi-o. Unui mort nu i se poate refuza nimic...
— Bine, ț-o spun... Într-o dimineață, unul Ion — recunoscut ca mare și permanent consumator de alcool — dă nas în nas cu șeful lui, chiar la intrarea în întreprindere. „Ioane — îi spune șeful — tu iar miroși a alcool”. La care Ion îi răspunde prompt: „Șefu, decât să miros a prost...”
— Bună, dar cu tîle puțin. Ascult-o p-a mea.
— Unul — po ăsta-l cheama Nicolae — se-nforcea pe două cărări de la un birt. Și cum două cărări nu-l ajungeau tot timpul, se ciocni de-un respectabil domn. Care domn îl aprofundă imediat elegant și sever „Bă, bețivule, la ceai a urcul dacă pămîntul nu-ți ajunge!”. La care Nicolae i-o spune și el înhădat, și tot elegant: „Domnule, din beție omul se trezește dar din prostie niciodată!”.

— Trebuie să recunosc: gluma e bună. Dar aș fi vrut să aflu și eu cum e viața voastră, a morților (cititorii mei sînt tare curioși)...
— Păi e foarte simplu; și la noi e ca la voi.
— Adică?
— Păi, uite azi, de exemplu, eu în loc să lucrez la cazane, acord interviuri. De ce? Simplu: tartorul V a băut acum o săptămîna o țuică din plăță, din Deva, și e tot beat. Așa că nu mi-a mai dat chibritul și eu n-am avut cu ce să aprind focul.
— Bine, bine, astăzi la voi, în iad — acolo aveți cazane, aveți și smoolă, mai puține chibrituri, dar aveți. La noi, pe pămînt, beția nu ține o săptămîna nici cu abonament.
— Eroare, prietene. La voi nu ține beția cu alcool dar ceade

— Mortule, lartă-mă ca nu-ți spun pe nume, dar mi-e frică: dacă și tu ești de la FBI sau — doamne fereste — de la KGB și mă pui la încercare?! Deci, ia-ma ușor, vrei să cred că acolo, în America, orice poeză poate să ceară copii de pe dosare secrete de la securitatea lor, sau, mă rog, de la FBI-ul lor?
— Bineînțeles. Poți să ceri orice. Numai că de dat se dau ceva mai greu.
— Adică?
— Păi poezesei noastre i s-a răspuns prompt — în numai două săptămîni — că poți pune la dispoziție copii de pe dosarele celor plecați dintre cei vii. Despre ceilalți, numai dacă ei sînt de acord.

— Spunea că se bucură de atenția specială a FBI-ului laureatului Premiului Nobel pentru literatură. Nu ești căi-le mirare: valori cunoscute și recunoscute, persoane foarte influente, cu un posibilitate de mișcare. Dar mă gândesc că dispuneri și de posibilități de a afla dacă erau sau nu urmăriti.
— Nu, nu-i așa. Ormăni de Valeriu nu prezenta posibilități de a afla, căpui, asistându-l și vreau să-ți spun de ce s-a pus pînă problema dacă-i urmărește poliția politică. Cîlva cunoșteam totuși faptul că căpui era un băiat dintr-o familie

— Mortule, înca nu-mi mai e, pentru că eu nu scriu despre România. Așa că îți propun o nouă temă: Olof Palme.
— Și ce urmărești?
— Să-mi spui cine și de ce l-a ucis pe Olof Palme mare om de stat și încă unde — nu în America — ci în Suedia.
— Dar știu că lucrurile sînt doar aparent clarificate.
— Ugenă de acasă.
— Bine. Pe data viitoare. Aș putea să-ți scriu cînzanele cu numele tău mai vent un lot de pe pămînt și tebuș îmbăiat.

P. PETRU
Producător după
„M. I. I. I.”

PROGRAMUL

SĂPTĂMÎNAL

TV

LUNI
8 Iulie 1991

14,00 Actualități.
14,10 Horoscopul zilei.
14,20 World-1 USA.
15,20 Civilizația romană.
15,30 Copiii noștri — viitorul muzicienilor.
16,15 Piață și bani dv.
Căsătorește-te, dacă îți dă mama.
16,40 Avanspremiera săptămânală.
17,00 Emisiune în limba maghiară.
18,30 Repriza a treia.
19,00 Tezaur.
19,35 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
Cronica Parlamentului.
20,50 Telesport.
21,00 Teatru TV.
Cu inima deschisă.
de Loleh Bullon. Producție a televiziunii franceze Antenne 2.
21,30 Cong.
Gostinești, iunie 1991.
23,25 Serenada.
23,45 Actualități.
23,55 Recomandări din programul de mâine.

MARTI
9 Iulie 1991

14,00 Actualități.
14,10 Horoscopul zilei.
19,00 Film artistic.
„Gorila” perseverează.
(Franța, 1989).
Super Channel.
19,00 Ora de muzică.
19,00 Confluente.
19,30 Avanspremiera TV.
19,40 Bijuterii muzicale.
20,00 Actualități.
20,10 Audio-vizual studio.
Leclia de fotografie (3).
20,30 Documentar științific. Copiii minune (II).
21,50 Publicitate.
22,00 Medicina pentru toți.
22,15 Cheia succesului.
22,40 Tele-vacanța școlară.
22,50 Cursuri de limbi străine.
Limba franceză, Limba rusă.
23,40 Muzica pentru toți.
Dialog cu iubitorii muzicii ușoare.
23,00 Salut prieteni.
23,30 Reflector.
23,00 Rock-panorama.
Selecțiuni din Festivalul Internațional „Rock '91”.

19,35 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
Cronica Parlamentului.
20,50 Telesport.
21,00 Telecinemateca.
Sărutări furate.
(Franța, 1968).
Premieră pe țară.
22,35 Reporter '91.
23,10 Eminesciana. „La steaua” — Spectacol muzical-literar la Ateneul Român.
23,55 Actualități.
0,05 Recomandări din program.

MIERCURI
10 Iulie 1991

10,00 Actualități.
10,10 Horoscopul zilei.
10,20 Super Channel. Mix.

Program non-stop de videoclipuri, publicitate și informații.

11,30 Desene animate.
Lidia în jurul lumii.
12,00 Ora de muzică.
13,00 Vârsta a treia.
13,30 Avanspremiera TV.
13,40 Recital muzical.
14,00 Actualități.
14,10 Jazz-magazin.
15,00 Stadion. Emisiune de actualitate sportivă.
15,30 Tragerea pronoeexpres.
15,40 Tele-vacanța școlară.
16,10 Cursuri de limbi străine.
Limba germană, Limba italiană.
16,40 Conviețuire.
17,10 Forum.
17,40 Drumuri în memorie. Intră hotarele zimbriului (II).
18,05 Tineri interpreți de muzică populară.
18,25 Anchetă TV.
19,00 Cultura în lume.
19,35 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
Cronica Parlamentului.
20,50 Telesport.
21,00 Film serial.
Decalog.
(Polonia, 1988).
22,35 Mai aveți o întrebare?
23,10 Pro muzică.

23,50 Actualități.
0,00 Recomandări din program.

JOI
11 Iulie 1991

10,00 Actualități.
10,10 Horoscopul zilei.
10,20 Super Channel. Program non-stop de clipuri, publicitate și informații. Transmisiune directă (în limba engleză).
11,35 Desene animate.
Lidia în jurul lumii.
12,00 Ora de muzică.
13,00 Interferențe.
Management creștin.
13,30 Avanspremieră TV.
13,40 Agenda muzicală.
14,00 Actualități.
14,10 Mondo-muzica.

14,30 Caleidoscop cetățenesc.
15,00 Arte vizuale.
15,40 Tele-vacanța școlară.
16,10 Cursuri de limbi străine.
Limba engleză.
16,40 Muzica pentru toți.
17,00 Limba noastră.
17,30 Pro patria. Ziua transmisiunilor militare.
18,30 Economia încotro?
19,00 Știința în lume.
19,35 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
Cronica Parlamentului.
20,50 Telesport.
21,00 Film serial.
Dallas.
Episodul 39.
22,00 În fața națiunii. Partidele politice.
22,45 Romanța amintirilor.
23,05 Tradițiile românească și modele occidentale în ultimul deceniu al secolului XX.
23,45 Actualități.
23,55 Recomandări din programul de mâine.

VINERI
12 Iulie 1991

10,00 Actualități.
10,10 Horoscopul zilei.
10,20 Film artistic.
Jocuri periculoase.

(Franța). Premieră pe țară, înregistrare de pe Canal France International.
Clipuri muzicale.
12,00 Ora de muzică. Mic dicționar „R” (I). Rapsodia.
13,00 Oameni de înțelegere, sub semnul lui Iov.
13,30 Avanspremieră TV.
13,40 Divertisment internațional.
14,00 Actualități.
14,10 Armonii corale.
14,30 Casa și grădina. Informații utilitare.
15,00 Documentar artistic. Rezervația naturală Domogled.
15,30 Tele-vacanța școlară.
16,30 Muzică pentru toți. Dialog cu iubitorii muzicii de operă.
17,00 Emisiune în limba germană.

Știri, noutăți, inițiative. Forumul din Oravița se prezintă. Sărbătoarea ecununei la Viscri. Placa turantă Europa.
18,00 Invitatul săptămânii.
18,30 Cîntecul inimii mele. Melodii populare cu Petre Săbădeanu.
18,45 Vîrstele peliculei. Magazin săptămânal de cultură cinematografică.
19,35 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Telesport.
20,45 Viața parlamentară.
21,10 Studioul „E”. Privatizarea de la proiect la... lege.
21,40 Film serial.
Destinul familiei Howard.
Episodul 10.
22,40 Simpozion.
23,40 Actualități.
23,50 Tele-top.
0,20 Jazz-fan.
0,55 Recomandări din program.

SÎMBATA
13 Iulie 1991

9,00 Micul dejun TV.
10,00 Actualități.
10,10 Descoperirea planetelor.
10,30 Oglinzi fermecate.
O nouă emisiune concurs pentru copii.
11,30 Istoria religiilor.
12,00 Ora de muzică.
13,00 7x7. Evenimentele interne ale săptămânii.
13,30 Avanspremiera emisiunilor de la sfîrșit de săptămîină.

13,40 Studioul muzicii ușoare.
14,00 Actualități.
14,10 Tele-club... pe litoral.
17,30 Mapamond. Evenimentele internaționale ale săptămînii.
18,00 Încearcă-ți norocul. Joc de ruletă.
19,00 Melodii îndrăgite.
19,15 Teleenciclopedia. Drumul mătășii (V). Mediul și viața. Lupul. Inima. Lev Nikolaevici Tolstoi.
20,00 Actualități.
20,35 Film serial.
Nick, vîntor de capete.
(Franța, 1988).
Premieră pe țară, înregistrare de pe Canal France International.
21,35 Săptămîna sportivă.
21,55 Film artistic.
Maddie și David.
(SUA, 1985). Premieră pe țară.
23,25 Actualități.
23,35 TV5 Europe. Stars '90. Varietăți.

DUMINICA
14 Iulie 1991

9,00 Viața satului (I).
9,00 Micul dejun TV.
10,00 Actualități.
10,10 Clubul desenelor animate. Tom și Jerry.
11,00 Film serial pentru copii. Vizitatorii. Episodul 3.
11,30 Lumină din lumină.
12,30 Viața satului (II).
13,30 Laureatul al concursului interpretilor cîntecului popular românesc „Maria Tănase” — Craiova, 1991, ediția a XI-a (I).
14,00 Actualități.
14,10 Video-magazin.
17,30 Atlas.
18,00 Știință și imaginație.
18,30 Convorbiri de duminică.
19,00 Film serial.
Dallas.
Episodul 40.
20,00 Actualități.
20,35 Film artistic.
Samuraiul.
(Franța 1987).
Înregistrare de pe Canal France International.
22,25 Duminică sportivă.
22,45 Măștrii. Basul Nicolae Ceaușescu.
23,50 Actualități.

În funcția de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

ZODIAC — RACUL

22 Iunie — 22 Iulie

BARBATUL: în aparență docil, nu întotdeauna oferă o scuză ușoară liniștită. Este critic, exigent, sfelitor, pasiv, lenes, indulgent cu sine, este plăcut și stăruitor, numai pentru o-și atinge scopul. Își petrece majoritatea timpului în familie. Meticulos, schimbător, indispuș, exigent, devine de nesuportat în viața casnică. Ca persoană este retras, pasiv, sensibil, enigmatic, modest, conerct, studios, simțitor, devotat, tandru, gelos, mediativ, loial, înțelept, reflexiv, a-

fectiv, sentimental, timid. Dovedește intuiție slabă, inspirație de moment, încredere, sensibilitate în dragoste, puterea de concentrare, rezerve în exprimarea sentimentelor, atașament pentru familie. Nu e rănchinos și egoist, are prieteni puțini, lubeește amintirile, trăiește cu iluzii, îi place plimbarea și natura, iubește copiii și evită singurătatea. Handicap: critica exagerată.

FEMEIA: simpatică și afectuoasă, răbdătoare, devotată, u-

șor adaptabilă, foarte prietenoasă, în familie trăiește după preferințele soțului și este o mamă ideală. Se dedică în exclusivitate vieții de familie. Are momente când este schimbătoare, indispușă, nelendminată, conservatoare. Își divinizează soțul, iar când acesta o decepționează, suferă în tăcere. Ca persoană este timidă, sensibilă, rezervată, modestă, geloasă, loială, sentimentală, mediativă, înțeleaptă, tandră, lubeește amintirile, natura călătorile, familia și copiii.

SUPPLEMENTUL „RELACHE”, AL ZIARULUI „ZORI NOI” ESTE REALIZAT DE:

SOCIETATEA PE ACȚIUNI
„ZORI NOI” — S.A.

Înființată conform Deciziei nr. 208/12.06.1991,
a Prefecturii Județului Hunedoara.
Director: Mircea BUJORESCU

COLECTIVUL DE REDACȚIE: Horațiu ALEXANDRESCU,
Mircea BUJORESCU (director — redactor șef), Gheorghe CHIR-
VASĂ, Ștefan CIMPOI, Dorci NEAMȚU, Paul NICULESCU,
Sorin OPREA (coordonator).